

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

til Selvhjælp, vilde det være langt at foretrække, og man blev derfor enig om, at man ikke skulde kunne komme med Begæring om ekstraordinær Støtte, undtagen naar der indtraf Ulykker af katastrofeliggende Karakter. Hvorvidt der foreligger en saadan Situation nu, kan jeg naturligvis ikke udtale mig med Bestemthed om, men i alt Fald efter de Indberetninger, der foreligger fra Fiskerikontrollen, skulde der ikke være Tale om saadan nogen særlig ekstraordinær Situation. Det er jo givet, at Fiskerne altid vil være udsat for Storme og Stormes Ødelæggelser, og det er vel ogsaa muligt, at der i dette Efteraar har været Storme, som har forvoldt enkelte Fiskere meget stor Skade, men at der skulde foreligge en saa særlig vanskelig Situation, at man derom kan benytte de paagældende Udtryk i Overenskomsten, derom foreligger der i hvert Fald ikke fra sagkyndig Side inden for Fiskerikontrollen nogen Indberetning til mig — man kan snarere sige tværtimod.

Der er til Ministeriet i denne Maaned indkommet 2 Andragender om Støtte i Anledning af Storm. Det ene Andragende er fra en lokal Forening paa Fyn; der er ikke i Andragendet meddelt noget om, hvor stor Skade de paagældende Fiskere har lidt. Det andet Andragende er fra en enkelt Fisker i Hals, som har opgivet den Skade, han mener at have lidt, til ca. 600 Kr. Intet af disse to Andragender er anbefalet af Hovedorganisationerne. Det er blevet meddelt mig mundtligt fra Fiskeriforeningernes Ledelse, at der skal være indkommet Andragender til Hovedorganisationerne om Støtte i Anledning af Stormen i dette Efteraar, men disse Andragender er endnu ikke indsendt til Ministeriet, saa jeg kan naturligvis ikke udtale mig om, hvad de gaar ud paa, og hvor begrundede de er.

Det er imidlertid givet, at de Ønsker, der er fremsat her af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen om Støtte til Fiskere, vil blive behandlet med den sædvanlige Velvilje, og det samme kan jeg sige baade om de indkomne Andragender og om dem, der eventuelt senere vil indkomme. Men jeg vil jo tilføje, at for saa vidt det er muligt, bør man, som ogsaa Fiskerne selv ønsker det, søge at holde sig til den Hjælp til Selvhjælp, som man nu er saa stærkt i Gang med gennem den her omtalte Støtte til Understøttelsesforeningen, og kun i ganske ekstraordinære Situationer støtte paa anden Maade.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg takker Ministeren for det

imødekommande Svar, han har givet paa vor Forespørgsel. Det er muligt, at det ikke kan lade sig gøre at udvide Fiskernes Understøttelseskasse til at fungere som en regulær Arbejdsløshedskasse, der kan være Ting, der gør noget saadant umuligt. Paa den anden Side tror jeg ikke, at Understøttelseskassen, som den fungerer i Øjeblikket, er tilstrækkelig som Nødhjælp for Fiskerne, naar de bliver vanskeligst stillede, og jeg synes, at den Kendsgerning, at af alle ca. 20 000 Fiskere er kun 3 500 Medlemmer af Understøttelseskassen, i høj Grad taler i samme Retning. Det er rigtigt, at Statens Bevilling til dette Formaal er steget; Statstilskuddet er steget fra 45 til 70 pCt. Jeg mener imidlertid, at de 70 pCt. er for lidt, for Fiskernes Gennemsnitsindtægt ligger ikke højere end Arbejdsmændenes Gennemsnitsindtægt, og saa burde man i det mindste give dem et Statstilskud, der stod i rimeligt Forhold til det, man giver Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse.

Jeg er, som jeg ogsaa sagde i min Motivering for Forespørgselen, enig i det Synspunkt, at det ikke skulde være saadan, at det offentlige skulde komme denne eller hin Erhvervsgruppe, og heller ikke Fiskerne, til Hjælp i Anledning af saadanne Begivenheder som Efteraarstormene. Man kan naturligvis diskutere, hvorvidt Efteraarstormene maa regnes for en Katastrofe, eller hvorvidt dette Ord er for stærkt. Sagen er imidlertid den, at Efteraarstormene skader de ramte Fiskere paa et Tidspunkt, hvor de økonomisk staar uhyre svagt. Jeg mener, man skal tage dette i Betragtning, og derfor haaber jeg at have opfattet Ministeren rigtigt, naar han siger, at han vil med Velvilje overveje de Andragender, der indkommer, og Sagen i det hele taget for at se, hvad der kan gøres. Det er min Opfattelse, at det bliver nødvendigt at gøre noget.

Jeg haaber ogsaa, at man vil overveje andre Midler til Bedring af Fiskeriets Kaar i Almindelighed end lige akkurat Imødekommen af disse Krav i Anledning af Efteraarsskaderne og søge at fremme Fiskeeksporten.

Det vilde sikkert ogsaa være en god Hjælp, om man søgte Fiskeforbruget øget herhjemme. Den største Hindring for dette forekommer mig at være den Form, under hvilken Fiskehandelen foregaar, og at den Pris, man forlanger, ikke staar i noget rimeligt Forhold til den Pris, Fiskerne faar.

Ministeren siger, at i Anledning af den nu i Efteraaret opstaaede Situation har man forhandlet med de sagkyndige — det var vist